

2. te bezem, op een perceel, kadastraal gekend onder
en gelegen aan
een afdak met een oppervlakte van 10 bij 12 meter te
hebben opgetrokken (bijgebouwd), dit in de periode tussen 1 januari
1994 en 18 juni 1996 op een niet precies te bepalen tijdstip.

B. werken te hebben in stand gehouden,

1. uitgevoerd niet conform aan de door het college van burgemeester en
schepenen te Izegem afgeleverde bouwvergunning, nl. te , op
een perceel, kadastraal gekend onder
en gelegen aan :

een afdak, vergund op 10 februari 1982, voor een lengte van 73 meter
en op te trekken buiten de 3 meter-zone van de grens met percelen
terwijl het afdak, zoals opgetrokken, een lengte heeft van 71
meter en op 1 meter van de perceelgrenzen nrs. staat, in de
wegens eenheid van opzet niet verjaarde periode van 27 november 1990
tot 27 november 1995.

2. uitgevoerd niet conform aan de door het college van burgemeester en
schepenen te afgeleverde bouwvergunning nl. te , op een
perceel, kadastraal gekend onder
gelegen aan de :

een loods en een serre, vergund op 17 oktober 1990, de loods met een
voorgeschreven hoogte van 9,2 meter en een werkelijk gebouwde
hoogte van 7,4 meter, de serre met een voorgeschreven hoogte van 7,5
meter en een werkelijk gebouwde hoogte van 9,2 meter, in de wegens
eenheid van opzet niet verjaarde periode van 27 november 1990 tot 27
november 1995.

3. uitgevoerd zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke
bouwvergunning van het college van burgemeester en schepenen, nl. te
, op een perceel, kadastraal gekend onder
en gelegen aan

een verharding in asfalt en beton, aangebracht over de totale
oppervlakte in de wegens eenheid van opzet niet verjaarde periode van
27 november 1990 tot 27 november 1995.

en in de zaak van het **Openbaar Ministerie** tegen:

1. hr. , geboren te
op , serrenbouwer, wonende te ,

belgaagde,

2. . (thans niet in de zaak voor het hof)

3. . (thans niet in de zaak voor het hof)

hierna de zaak met referte II genoemd

verdacht van:

ingevolge de rechtstreekse dagvaarding van 24 april 2006

de eerste, ...

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

A. te _____ in de periode van 2 juli 1999 tot 30 april 2000,

bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-7°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen op de grond, gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____,

het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd, voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, nl. door de bestemming van de loods en serres tot gebruik voor tuinbouwdoeleinden te hebben gewijzigd en deze te hebben gebruikt voor industriële doeleinden, nl. als productie- en stapelplaats voor afgewerkte en niet-afgewerkte stalen en metalen producten,

B. te _____ in de periode van 1 mei 2000 tot 24 april 2006,

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146 - 1° en 3°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) en gewijzigd bij decreet van 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), de bij artikel 99 § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen, in casu door de bestemming van de loods en serres tot gebruik voor tuinbouwdoeleinden te hebben gewijzigd en deze te hebben gebruikt voor industriële doeleinden, nl. als productie- en stapelplaats voor afgewerkte en niet-afgewerkte stalen en metalen producten.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 28 februari 2007, 12de kamer, werd op tegenspraak t.a.v. als volgt beslist:

Verklaart de strafvordering in verband met de feiten van de tenlasteleggingen A 1 a, A 1 b en A 2, omschreven in de dagvaarding van 27 januari 1997, alsmede in verband met de feiten van de tenlasteleggingen A en B, zoals omschreven in de dagvaarding van 24 april 2006, vervallen door verjaring.

Stelt n hoofde van de opheffing van het strafbaar karakter van de misdrijven van instandhouding vast zoals omschreven onder de tenlasteleggingen B 1, B 2 en B 3 in de dagvaarding van 27 januari 1997 met het verval van de strafvordering met betrekking tot voormelde tenlasteleggingen B 1, B 2 en B 3 tot gevolg.

Laat alle kosten ten laste van de Staat.

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 11 april 2005 tot de staking van het strijdig gebruik, zonder voorwerp.

Stelt vast dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 11 april 2005 strekkende tot het uitvoeren van aanpassingswerken bestaande uit het uitbreken van de verharding voor en in de serre als kennelijk onredelijk voorkomt en dat de rechtbank er Mitsdien geen gevolg kan aan geven.

Tegen voormeld vonnis werd wat de eerste beklagde betreft op 13 maart 2007 door het openbaar ministerie hoger beroep ingesteld.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 21 januari 2010 in het Nederlands:

- de oorspronkelijke eerste beklagde (hierna: de beklagde genoemd) in zijn middelen van verdediging bij monde van meester voor meester beiden advocaat te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

* * *

1. Het hoger beroep van het openbaar ministerie werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; het is ontvankelijk.

2. De feiten omschreven onder de telastleggingen A.1.a, A.1.b, A.2, B.1, B.2 en B.3 in de zaak met referte I en de feiten omschreven onder de telastleggingen A en B in de zaak met referte II zijn, voor zover bewezen, in hoofde van de beklagde de uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en vormen aldus slechts één enkel strafbaar feit zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 24 april 2006. Sederdien zijn, zelfs zonder enige daad van stuiting of schorsing in acht te nemen, minder dan vijf jaar verstreken zodat de strafvordering tegen de beklagde niet is vervallen door verjaring.

3. Door het geven, zonder de daartoe vereiste vergunning, van een nieuwe functie aan het onroerend goed (namelijk van de bestemming van de loods en de serres tot gebruik voor tuinbouwdoeleinden naar gebruik voor industriële doeleinden, meer bepaald als productie- en/of stapelplaats voor afgewerkte en niet-afgewerkte stalen en metalen producten) wordt het misdrijf van het plegen van een niet-vergunde maar vergunningsplichtige functiewijziging voltrokken. De omstandigheid dat de hoofdfunctie van gebruik voor industriële doeleinden een zekere continuïteit veronderstelt, staat niet eraan in de weg dat de wijziging van de hoofdfunctie van het onroerend goed, gelegen in een agrarisch gebied, van agrarisch gebruik (tuinbouwdoeleinden) naar een nieuw gebruik dat niet agrarisch is (industriële doeleinden) zich op een wellibepaald ogenblik voordoet. Het misdrijf van instandhouding van deze functiewijziging zonder de daartoe vereiste vergunning, bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de aldus wederrechtelijk doorgevoerde functiewijziging een einde te maken, wat inzonderheid blijkt uit het verdere gebruik van het onroerend bebouwd goed overeenkomstig de niet-vergunde gewijzigde functie. Als voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de daer bestendigde wederrechtelijke toestand, onderscheidt het zich van de wederrechtelijke functiewijziging doordat het noodzakelijk daarop volgt.

Voor wat betreft de functiewijziging omschreven onder de telastlegging A.1 b in de zaak met referte I is het zo dat een overtreding van artikel 44, § 1, 7° van de *wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw* (hierna: *Stedenbouwwet*), ingevoegd bij artikel 2 van het *decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw*, strafbaar werd gesteld door artikel 64, vierde lid van de *stedenbouwwet*, ingevoegd bij artikel 2 van het voormelde decreet.

Voor wat betreft de functiewijziging omschreven onder de telastleggingen A en B in de zaak met referte II is het zo dat voor de periode van 2 juli 1999 tot 30 april 2000 een overtreding van artikel 42, § 1-7° strafbaar werd gesteld door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid, en 68 van het *decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996*, en voor de periode van 1 mei 2000 tot 24 april 2006 een overtreding van artikel 192bis van het *decreet van 18 mei 1999*

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: Stedenbouwdecreet 1999), strafbaar werd gesteld door artikel 99, § 1, 6° *jur. tit.* de artikelen 146 en 147 van dat decreet.

Artikel 192bis, 3° van het Stedenbouwdecreet 1999 bepaalt: "Tot de dag waarop de in artikel 99, § 1, 6°, bedoelde lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen in werking treedt en met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984, worden eveneens de hierna vermelde gebruikswijzigingen geacht vergunningsplichtig te zijn vanwege de belangrijke ruimtelijke weerslag op de onmiddellijke omgeving: (...)

3° wanneer de hoofdfunctie van een vergund gebouw gewijzigd wordt, wanneer het gaat om een gebouw, gelegen in een agrarisch gebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied, en het nieuwe gebruik is niet agrarisch,".

Het hof onderzoekt hierna (randnummer 4) of de feiten ook nu nog strafbaar zijn.

Gelet op wat hiervoor werd gesteld, dienen de feitelijke gedragingen waarop de telastlegging A.1.b in de zaak met referte I betrekking heeft, te worden heromschreven als volgt:

"A.1.b. Te

Bij inbreuk op artikel 44, § 1-7°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en laatste lid, en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 juni 1984 (B.S. 30 augustus 1984), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse Regering vast te leggen lijst, met name:

1. door op de grond gelegen te kadastraal
gevend onder in eigendom
toehorend aan de nootfunctie van een onroerend
behouwd goed, dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is
aangeduid als agrarisch gebied, geheel of gedeeltelijk te hebben
gewijzigd van de functiecategorie agrarisch naar de functiecategorie niet
agrarisch door de bestemming van de loods en serres tot gebruik voor
tuinbouwdoeleinden te hebben gewijzigd en deze te hebben gebruikt
voor industriële doeleinden, namelijk als productie- en stapelplaats voor
afgewerkte en niet-afgewerkte stalen en metalen producten,

op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 1994 tot
er met 31 januari 1994;

2. te onder 1 beschreven toestand te hebben in stand gehouden,

vana^r een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 januari 1994, tot 18 december 1995."

Daarbij aansluitend dienen de feitelijke gedragingen waarop de telastleggingen A en B in de zaak met referentie II betrekking hebben, te worden heromschreven als volgt:

A. te Izegem in de periode van 2 juli 1999 tot en met 30 april 2000:

Bij inbreuk op artikel 42, § 1-7°, strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid, en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, met name door op de grond gelegen te

kadastraal gekend onder

in eigendom toebehorend aan

de hierna vermelde toestand te hebben in stand gehouden: de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed, dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als agrarisch gebied, geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd van de functiecategorie agrarisch naar de functiecategorie niet agrarisch door de bestemming van de loods en serres tot gebruik voor tuinbouwdoeleinden te hebben gewijzigd en deze te hebben gebruikt voor industriële doeleinden, namelijk als productie- en stapelplaats voor afgewerkte en niet-afgewerkte stalen en metalen producten,

B. te *in de periode van 1 mei 2000 tot 24 april 2006:*

Bij inbreuk op artikel 99, § 1-6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147, 149 en 204 van het Stedenbouwdecreet 1999 (B.S. 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, met name door op de grond gelegen te

kadastraal gekend onder

in eigendom

toebehorend aan

de onder A vermelde toestand verder te

hebben in stand gehouden."

De arlus heromschreven telastleggingen hebben betrekking op dezelfde feiten als diegene die er respectievelijk in de verwijzingsbeschikking (zaak referentie I) en in de oorspronkelijke rechtstreekse dagvaarding (zaak referentie II) aan ten grondslag liggen. Van deze heromschrijvingen werd aan die partijen kennis gegeven en het is over deze heromschreven telastleggingen dat tegenspraak werd gevoerd.

Telkens wanneer hierna sprake is van de telastlegging A.1.b.1-2 in de zaak met referentie I en van de telastleggingen A en B in de zaak met referentie II gaat het om deze telastleggingen zoals hier heromschreven onder randnummer 3.

4. Bij decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (hierna aanpassings- en aanvullingsdecreet genoemd) werden onder meer de artikelen 99 en 146 van het Stedenbouwdecreet 1999 gewijzigd (B.S. 15 mei 2009). Krachtens artikel 112 van het aanpassings- en aanvullingsdecreet is dit in werking getreden op 1 september 2009.

In uitvoering van artikel 110 van het aanpassings- en aanvullingsdecreet werden de diverse wijzigingen aan het Stedenbouwdecreet 1999 geordineerd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening (B.S. 20 augustus 2009). Deze coördinatie draagt als opschrift: "Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening" (hierna VCRO genoemd). Dit geordineerde decreet is in werking getreden op 1 september 2009.

Artikel 4.2.1.1° a en 6° VCRO bepaalt: "*Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:*

1° *de hiernavolgende bouwwerken verrichten, met uitzondering van onderhoudswerken:*

a) het optrekken of plaatsen van een constructie;

(...)

6° *de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk wijzigen, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt.*"

Inbreuk hierop wordt strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO dat bepaalt: "*Met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van € 26 tot € 400.000 of met één van deze straffen alleen, wordt de persoon gestraft die:*

1° de bij de artikelen 4.2.1 en 4.2.15 bepaalde handelingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na venaf, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt."

Artikel 6.1.3 bepaalt: "*Alle bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn van toepassing op de in artikel 6.1.1 vermelde misdrijven.*"

De in de telastleggingen A.1.a, A.1.b.1 en A.2 in de zaak met referte I aan de beklagde te last gelegde feiten maken derhalve sedert 1 september 2009 een inbreuk uit op artikel 4.2.1.1°.a en 4.2.1.6°, strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en 6.1.3 VCRO.

Met betrekking tot de aan de beklagde te last gelegde instandhoudingsmisdrijven omschreven onder de telastleggingen A.1.b.2, B.1, B.2 en B.3 in de zaak met referte I en A en B in de zaak met referte II, is het zo dat artikel 6.1.1, derde lid VCRO (voorheen artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft) bepaalt: *"De strafsanctie voor het in stand houden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied."* Artikel 6.1.2 VCRO bepaalt: *"Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het Grontwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt:*

Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op."

Dit brengt mee dat met ingang van 22 augustus 2003, datum waarop artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) in werking is getreden, het in stand houden van inbreuken, vermeld in artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° VCRO, geen misdrijf is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Het te last gelegde in stand houden is *in casu* niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers volgens het gewestplan

(K.B. 17 december 1979) gelegen in agrarisch gebied, geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 6.1.1, 3° lid VCRO (artikel 1.1.2, 10° VCRO).

De opheffing van de strafbaarstelling van het te last gelegde in stand houden na het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd gevat, wat het geval is voor de feiten in de zaak met referte I, brengt het verval van de strafvordering mee voor de telastleggingen A.1.b.2, B.1, B.2 en B.3 in de zaak met referte I.

De opheffing van de strafbaarstelling van het te last gelegde in stand houden vóór het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd gevat, wat het geval is voor de feiten in de zaak met referte II, brengt de onontvankelijkheid van de strafvordering mee voor de telastleggingen A en B in de zaak met referte II.

5. Gelet op het verval van de strafvordering voor de telastleggingen A.1.b.2, B.1, B.2 en B.3 in de zaak met referte I en de

onontharkelijkheid van de strafvordering voor de telastleggingen A en B in de zaak met referte II, kan met deze feiten voor de beoordeling van de verjaring geen rekening worden gehouden. Dit in acht genomen stelt het hof vast dat de feiten omschreven onder de telastleggingen A.1.a, A.1.b.1 en A.2 in de zaak met referte I, voor zover bewezen, in hoofde van de beklaagde de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet en aldus slechts één enkel strafbaar feit vormen zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is in de voor de beklaagde meest ongunstige veronderstelling op 18 juni 1996. De verjaring werd laatst nuttig gestuit door de behandeling van de zaak op de terechtzitting van de eerste rechter op 6 juni 2001. Zelfs rekening houdend met een schorsingsperiode van één jaar tijdens de behandeling van de zaak voor de eerste rechter, dient het hof vast te stellen dat de strafvordering voor de telastleggingen A.1.a, A.1.b.1 en A.2 in de zaak met referte I vervallen was door verjaring nog vóór de zaak bij het hof op 21 januari 2010 werd ingeleid.

6.1 De toenmalige gemachtigde ambtenaar stelde bij brief van 8 mei 1995, in toepassing van artikel 65, § 1.a van de Stedenbouwwet, een herstellvordering in. Deze strekte tot het "herstel van de plaats in de voorgaande staat", wat impliceerde de inrichting en het gebruik conform de bouwvergunning van 17 oktober 1990 als serre en loods voor een tuinbouwbedrijf en het uitbreken en wegvoeren van de verharde koer in asfalt en beton. Dit werd gekoppeld aan een vordering tot verbeurte van een dwangsom van 4.000 BEF (€ 99,16) per dag dat de overtreder het herstel niet zou uitvoeren.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief van 11 april 2005 een aangepaste herstellvordering aan het parket overgemaakt, gesteund op artikel 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999. Zij strekt tot het wijzigen van het gebruik van de serre van industriële, ambachtelijke activiteit naar landbouw, evenals het uitbreken van de verharding voor en in de serre, het herstellen van het maaiveld met goede aarde en het wegbrengen van het uitgebroken materiaal naar een daartoe geschikte en erkende stortplaats, gekoppeld aan de verbeurte van een dwangsom van € 200 bij niet naleving van het bevel tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand.

6.2 Wat betreft de vordering tot staking van het strijdig gebruik van de serre en loods, stelt het hof samen met de eerste rechter vast dat deze thans zonder voorwerp is geworden nu de serre en loods niet langer gebruikt worden voor industriële doeleinden. De serre en loods werden leeggemaakt en alle activiteiten werden reeds sedert geruime tijd stopgezet.

6.3 De vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, implicerende het uitbreken van de betonnen verharding, werd voor de rechter ingeleid vóór de verjaring van de strafvordering van de onder de telastlegging A.1.a in de zaak met referte I te last gelegde feiten waarop dit deel van de herstellvordering gesteund is. Het hof blijft dus bevoegd om er over te oordelen. Door de verwijzingsbeschikking van 17 januari 1997 is de verjaring van de herstellvordering gestuit tot

het tijdstip waarop er een definitieve beslissing over wordt uitgesproken (artikelen 7.7.4 VCRO, 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, 2244 en 2262bis van het Burgerlijk Wetboek).

Dit laatste houdt in dat, ondanks de verjaring van de strafvordering, het hof moet onderzoeken of het onder A.1.a in de zaak met referte I te last gelegde misdrijf in hoofde van de beklaagde bewezen is. Uit de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof blijkt dat dit inderdaad zo is. De beklaagde verklaarde op 24 juni 1996: "*In 1992 of 1993 (...) heb ik de grond in de serren en daaruitten laten verhard. (...)*" (proces-verbaal nr. sl. 21, strafdossier), zodat hij erkende de verharding in beton zonder vergunning te hebben aangebracht. Dit bewezen oprichtingsmisdrijf omschreven onder de telastlegging A.1.a in de zaak met referte I vormt de bereikende grondslag voor de herstellvordering.

Aan de wederrechtelijke toestand veroorzaakt door het misdrijf omschreven onder de telastlegging A.1.a in de zaak met referte I werd nog geen einde gesteld; de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daarop verleende vergunning, zodat in beginsel het herstel nog nodig is om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen.

6.4. De herstellvordering dateert van vóór 16 december 2005 en werd niet door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, thans de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, geadviseerd, zodat het hof de vordering alsnog voor advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid kan voorleggen (artikel 7.7.3 VCRO). Het hof acht het evenwel niet noodzakelijk of wenselijk dit alsnog te doen, rekening houdend met de reeds verlopen termijn en omdat het over alle gegevens beschikt om zonder verder uitstel te beslissen.

6.5. Met betrekking tot de herstellvordering is het zo dat artikel 6.1.41. §1 VCRO bepaalt: "*Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verloren (...)*".

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te verkrijgen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet het hof deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort het hof evenwel niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

In de herstellvordering van 8 mei 1996 van de toenmalige gemachtigde ambtenaar werd inzake het gevorderde uitbreken van de verharding geen specifieke motivering gegeven, laat staan een motivering in functie van een goede ruimtelijke ordening. De motivering van de gewestelijk stedebouwkundig inspecteur in de aangepaste herstellvordering van 11 april 2005 spijst zich volledig toe op de functiewijziging door de uitbating als opslagplaats voor ambachtelijke industriële bedrijvigheden in strijd met de voorziene bestemming en met de planologische voorschriften. Specifiek over de aangebrachte verharding wordt enkel overwogen "dat gebleken is dat de aangebrachte verharding voor wateroverlast heeft gezorgd". In het dossier werd in een proces-verbaal van 2 april 1996 enkel gesteld: "Er bestaat voor de exploitatie bij Decoutere voor omwonenden een hinder (wateroverlast) doordat het verhard perceel 329 niet werd voorzien van een regenwateropvang waardoor dit water afvloeit naar de lager gelegen percelen, o.a. naar die van klager." (proces-verbaal nr. _____ st. 34, subkaft _____ strafdossier). Deze vermeende vorm van wateroverlast werd in de loop van het onderzoek ter zake niet verder onderzocht; de oorspronkelijke klager heeft zich hierover niet verder beklaagd. Bovendien kan uit de beperkte inlichtingen over dit afwateringsprobleem enkel worden afgeleid dat de vermeende wateroverlast niet veroorzaakt werd door de verharding op zich, maar wel door het ontbreken van een regenwateropvang. Het is derhalve onvoldoende aangetoond dat het vermelde probleem van wateroverlast een gevolg is van de verharding en verband houdt met de goede ruimtelijke ordening.

Uit de motieven van de herstellvordering blijkt verder niet dat de aanwezigheid van een betonnen verharding in en voor de vergunde serre niet kan kaderen in de uitbating van een tuinbouwbedrijf.

De keuze voor de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de betonnen verharding is aldus niet enkel niet afdoende gemotiveerd, doch bovendien blijkt niet dat de vordering gesteund is op motieven die verband houden met de goede ruimtelijke ordening. Bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet laat het hof de herstellvordering strekkende tot het uitbreken van de verharding zonder gevolg.

OP DEZE GRONDEN, het hof, rechtsprekend op tegenspraak

Gelast op artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:
182, 184, 185, 190, 190ter, 194, 199, 200, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,
21, 22, 23, 25 en 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering,
11 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door artikel 5 van de Bijzondere Wet van 16 juli 1993,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en er ten grondslag over beslissend:

Wijzig het bestreden vonnis als volgt:

Heromschrijft de telastlegging A.1.b in de zaak met referte I en de telastleggingen A en B in de zaak met referte II zoals hiervoor nader vermeld onder randnummer 3.

Verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A.1.a, A.1 b.1 en A.2 in de zaak met referte I vervallen door verjaring.

Verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A.1.b.2, B.1 B.2 en B.3 in de zaak met referte I vervallen wegens de opheffing van de strafbaarstelling van het er in te last gelegde in stand houden.

Verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A en B in de zaak met referte II onontvankelijk.

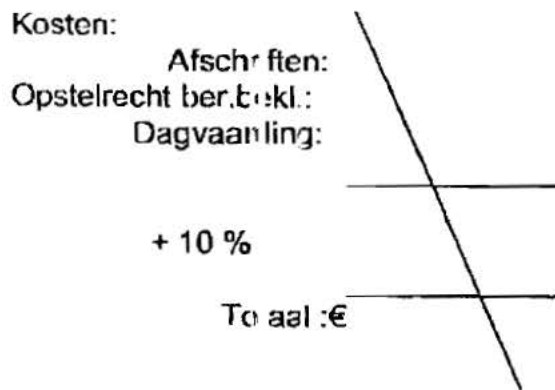
Verklaart de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot staking van het strijdig gebruik van de serre en loods zonder voorwerp.

Laat de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit door het uittreken van de verharding voor en in de serre, buiten toepassing.

Verklaart de vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp.

Laat de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie wat betreft ten laste van de Staat.

|

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep. tiende
correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als
waarnemend voorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend
raadsheer _____ en in openbare terechtzitting van 23
april 2010 uitgesproken door waarnemend voorzitter
in aanwezigheid van _____ substituut-procureur-generaal, met
bijstand van griffier _____